

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput III. Quod utile sit sæpe communicare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

Christus primum in uterum Virginis descendens, homo factus esset; aut in cruce pendens pro salute hominum pateretur, & moreretur.

CAPUT III.

Quod utile sit sæpe communicare.

VOX DISCIPULI.

I. **E**cce! ego ad te venio Domine, ut bene mihi sit ex munere tuo, & lætificer in convivio sancto tuo, quod parasti in dulcedine tua pauperi Deus.

Ecce! in te est totum, quod desiderare possum & debeo; tu salus mea & redemptio, spes, fortitudo, decus & gloria.

Lætifica ergo hodie animam servi tui, quoniam ad te Domine Jesu animam levavi.

Desidero te nunc devote ac reverenter suscipere; cupio te in domum meam introducere, quatenus cum Zachæo merear a te benedici, ac inter filios Abrahæ computari.

Ani-

Anima mea Corpus tuum concupiscit, cor meum tecum uniri desiderat.

2. Trade te mihi, & sufficit; Nam præter te nulla consolatio valet.

Sine te esse nequeo; & sine visitatione tua vivere non valeo.

Ideoque oportet me frequenter ad te accedere, & in remedium salutis meæ recipere: ne forte deficiam in via, si fuero cælesti fraudatus alimonia.

Sic enim tu misericordissime Jesu, prædicans populis, & varios curans languores, aliquando dixisti: *Nolo eos jejunos dimittere in domum suam, ne deficiant in via.*

Age igitur hoc mecum modo, qui te pro fidelium consolatione in Sacramento reliquisti.

Tu es enim suavis refectio animæ: & qui te digne manducaverit; particeps & hæres erit æternæ gloriæ.

Necessarium quidem mihi est, qui tam sæpe labor, & pecco, tam cito torpesco & deficio; ut per frequentes orationes & confessiones, ad sacram Corporis tui perceptionem, me renovem, mundem, & accendam; ne forte diutius abstinendo, a sancto proposito defluam.

3. Proni enim sunt sensus hominis ad malum ab adolescentia sua, & nisi succurrat Divina medicina, labitur homo mox ad pejora.

Retrahit ergo sancta Communio a malo, & confortat in bono.

Si enim modo tam sæpe negligens sum & tepidus, quando communico aut celebros; quid fieret, si medellam non sumerem, & tam grande juvamen non quærerem?

Et licet omni die non sim aptus, nec ad celebrandum bene dispositus; dabo tamen operam, congruis temporibus Divina percipere mysteria, ac tantæ gratiæ participem me exhibere.

Nam

Nam hæc est una principalis fidelis animæ consolatio, quamdiu peregrinatur a te in mortali corpore, ut sit sæpius memor Dei sui, & dilectum suum devota suscipiat mente.

4. O mira circa nos tuæ pietatis dignatio, quod tu Domine Deus, creator & vivificator omnium spirituum, ad pauperulam digneris venire animam, & cum tota Divinitate tua ac humanitate, ejus impinguare esuriem.

O felix mens, & beata anima, quæ te Dominum Deum suum meretur devote suscipere, & in tua susceptione spirituali gaudio repleri!

O quam magnum suscipit Dominum, quam dilectum inducit hospitem, quam jucundum recipit socium, quam fidelem acceptat amicum, quam speciosum & nobilem amplectitur sponsum præ omnibus dilectis, & super omnia desiderabilia amandum!

Sileant a facie tua (dulcissime dilecte mi) cœlum & terra, & omnis

nis ornatus eorum: quoniam quid-
quid laudis habent ac decoris, ex
dignatione tuæ est largitatis, nec
ad decorem tui pervenient nominis,
cujus sapientiæ non est numerus.

CAPUT IV.

*Quod multa bona præstantur devotis
communicantibus.*

VOX DISCIPULI.

I. Domine Deus meus, præveni
servum tuum in benedictio-
nibus dulcedinis tuæ, ut ad tuum
magnificum Sacramentum digne ac
devote merear accedere.

Excita cor meum in te, & a gra-
vi torpore exue me. Visita me in
salutari tuo ad gustandum in spiri-
tu suavitatem tuam, quæ in hoc Sa-
cramento, tamquam in fonte, ple-
narie latet.

Illumina quoque oculos meos, ad
intuendum tantum mysterium: ad
credendum illud indubitata fide me
roborata.